

Det ærede Medlem fra Rudkøbing opfordrede mig til at gøre, hvad jeg kunde for at faa Ordner, Rang og Titler afskaffede over det hele. Ja, jeg har ikke siddet saa længe i dette Ting, at jeg har kunnet gøre noget stort Arbejde i den Henseende, men jeg mente, man allerede i Fjor var enig om, at hvad der kunde gøres, det skulde gøres, og saa vidt jeg erindrer, blev det overdraget det foregaaende Ministerium at lægge sig i Selen for at afskaffe disse Ting. Jeg véd ikke, hvor vidt det afgaaede Ministerium kom med dette Arbejde, om det er gaaet i Arv til det nuværende. Jeg véd i det hele ikke, hvordan det staar til dermed. Jeg vil kun sige, at jeg for min Del skal være villig til at gøre i saa Henseende, hvad jeg efter fattig Evne kan udrette. Første Gang dette Spørgsmaal er rykket mig ind paa Livet, er netop ved Behandlingen af det her foreliggende Forslag, og det faldt da naturligt, at det var her, jeg gjorde mit Smule Arbejde. Og nu kan det ærede Medlem fra Rudkøbing ganske vist sige, at fordi man bevarer Borgmesternavnet, er det ikke afgjort, at man derfor ogsaa bevarer Rang. Men jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret. Jeg tror, den Resolution, paa hvilken denne Ranghistorie beror, maa forstaas saaledes, at naar vi beholde Borgmesternavnet, beholde disse Borgmestre Rang, med mindre Resolutionen forandres, det er en anden Sag. Hvis nu Afstemningen her skulde vise, at der i Tinget var Flertal for at bevare Borgmesternavnet, forekommer det mig, at hvis der samtidig i Tinget er et stærkt Ønske om at gøre noget for at afskaffe Rang, bliver det nødvendigt at tilføje en Bestemmelse om, at disse Borgmestre ikke skulle have Rang, ellers risikerer man, at de falde som Ofre for Pligten.

Slengerik: Jeg tillod mig i en kort Afbrydelse til den ærede Ordfører (Johannes Jensen) at sige, at jeg ikke forstod Logikken i hans Udtalelser. Jeg skal forklare hvorfor. Han begyndte med en Udtalelse om, at der var tilsyneladende et nært Samarbejde mellem de Radikale og Højre ogsaa i denne Sag. Et Øjeblik efter sagde han, at han og Regeringspartiet stod midt imellem de Radikale og Højre i denne Sag. Saa kan Samarbejdet mellem de Radikale og Højre da ikke være saa grumme nært, naar der er Plads til hele Regeringspartiet midt imellem dem.

Og saa vil jeg sige til det ærede Medlem: Hvorfor vil De nu aldrig være Samarbejdet med Højre bekendt? Det ærede Medlem

som Rigsdagsmand er jo en Frugt af det nøjeste Samarbejde mellem Højre og Regeringsvenstre. Jeg synes virkelig, det er utaknemmeligt af ham ikke at være det Samarbejde bekendt. Han skulde tværtimod sørge for, at det Samarbejde fik en saa legitim Karakter som paa nogen Maade muligt og ikke skulde være af den Slags Samarbejde, der foregik skjult i Krogene og alligevel satte den Slags Frugter som det ærede Medlem fra Fredericia.

P. Munch: Den ærede Ordfører (Johannes Jensen) har prøvet vedblivende at hævde, at han og hans Meningsfæller ikke paa disse Punkter ere i Uoverensstemmelse med det Standpunkt, som tidligere er indtaget her i Tinget. Men den ærede Ordfører kan ingen Grunde anføre derfor. Hvad enten den ærede Ordfører tager Vedtagelserne her i Tinget, eller han tager Udtalelserne fra Flertallets Ordførere, finder han bestandig, at paa de 3 Punkter, som ligge os imellem, har Folketinget stillet sig paa det Standpunkt, vi have indtaget, og ikke paa det, det ærede Medlem har indtaget.

Det ærede Medlem sagde, han havde bebrejdet os, at vi ikke med Hensyn til Ordningen ved kgl. Resolution eller paa anden Vis stod paa samme Maade i Aar som i Fjor. Det ærede Medlem har ogsaa Uret deri. I Fjor henstillede vi de to Veje. Vi sagde: Man kan gaa den kgl. Resolutions Vej, eller man kan sætte Bestemmelsen ind i Loven, og i det Udvalg, som da blev nedsat, samledes man fra alle Sider, ogsaa fra det ærede Medlems Meningsfællers Side, om at opfordre Ministeriet til at udarbejde en Resolution, og det var det, der skete den Gang. Altsaa, allerede den Gang have vi peget paa begge disse to Veje, og vi staa i dette Øjeblik som da rede til at gaa hvilken af disse to Veje, man fra de Herrers Side maatte foretrække. Men det synes mig overhovedet, at det ærede Medlems sidste Tale med dens Svæven snart i den ene, snart i den anden Retning i Virkeligheden var et Vidnesbyrd om, at med Hensyn til Argumenterne var det forbi.

Det ærede Medlem sagde nu til sidst, at i Fjor fik det daværende Ministerium overdraget at virke for, at Ordner og Titler blev afskaffede, og han spurgte, hvad vi havde gjort derfor. Maa jeg dertil svare, at vi virkede i Handling noget derfor, men dernæst, at denne Overdragelse og denne Opfordring kom til os henimod Rigsdagssamlingens Slutning. Og det ærede Medlem kan være forvisset om, at hvis det daværende Ministerium var blevet siddende og havde